

Helli Karimus

*Satunmaa, sadun
taikaa*

satuja monenlaisia

Satumaa, sadun taikaa

Helli Karimus

Satunmaa, sadun taikaa

Satumaa, sadun taikaa

© 2020 Helli Karimus

Julkaisija Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Julkaisuvuosi 2020

Tekijä: Helli Karimus

ISBN 978-952-80-2155-1

Sisällys

Tonttu Tomera	6
Kukkasten tanssi	8
Pikkukuusi	10
Puutarha	12
Päivätär	14
Pieni punainen auto	16
Taikasauva ja tyttö	19
Satu tanssivista revontulista	21
Ilmojen haltija ja prinsessat	23
Tontut karkeloi	26
Päivänsäde ja vanhus	28
Tuhat tähteä taivaalla	29
Sydämin särkynein	31
Joulu tänne kiiri	32
Paha velho	33
Eksynyt koiranpentu	36
Tyttö ja peikko	40
Lumikuningatar ja lapset	45

Tonttu Tomera

Oli kerran korvatunturilla Tonttu Tomera. Ja hän komensi pikkutonttuja tekemään lahjoja ja paketoimaan. Tontut tekivät työtä käskettyä. Niiden hiippalakki vain heilui edestakaisin. Muuten ne saivat olla vain ja nukkua, ja kuorsata keskellä päivää. Tai söivät karkkia tai tekivät jotain muuta kuin lahjoja, niin ettei lahjojen tekeminen niiltä sujunut.

Porot pihalla odottivat joululahjoja, että saisivat viedä niitä lapsille. Tonttu Tomera komensi Jaloa ja Sulkaa odottamaan (ne olivat poroja), kun hän lappoi lahjoja rekeen ihmislasten iloksi. Niin vain ennen joulua kaikki lahjat valmistuivat.

Porot Jalo ja Sulka saivat lähteä matkaan. Niinpä porot vetivät täyttä rekeä, lahjoja kaikille maailman lapsille. Olihan joulu, ja mitä se tarkoitti? Hyvän tahdon juhlaa etenkin. Ja Tonttu Tomera pyysi pikkutonttuja viemään kaikille maailman lapsille hyvää tahtoa iloa ja ymmärrystä. Niinpä tontut astuivat rekeen, ja reki lähti liikkeelle korkealle taivaalle porokellojen soidessa.

Niin he pysähtyivät ensimmäiseen kotiin, ja siellä ei ollut kaikkea riittävästi, koska he olivat unohtaneet hyvän tahdon ja hyvän mielen sekä ymmärryksen. Niinpä perheessä valitettiin ja maristiin. Sama kävi seuraavassa talossa.

Kun koko maailman lahjat oli jaettu rikkaille ja köyhille, pikkutontut kysyivät: "Onko nyt hyvä?" Tonttu Tomera torui heitä. "Eivätkö lahjat riitä?" kysyivät pikkutontut. "Eivät", sanoi Tonttu Tomera, koska ne eivät vain riitä. Ihmiset tarvitsevat hyvää tahtoa, rakkautta ja sopua. Kaikkea sitä, mikä ei ole aineellista.

Niin Tonttu Tomera meni jokaiseen kotiin ja savupiipusta heitti näkymätöntä pölyä. Ja niin ihmiset saivat hyvää tahtoa, rakkautta, ystävyyttä ja rohkeutta hyvän tekemiseen – sellaisia asioita, jotka eivät olleet tavaroita vaan sitä, mitä ihmiset todella tarvitsivat.

Niin Tonttu Tomera levitti hyvää sanomaa joka kotiin. Ja ihmiset olivat tyytyväisiä pieniinkin lahjoihin ja joulun sanomaan. Niin oli joulu pelastettu Tonttu Tomeran ansiosta.

Kukkasten tanssi

Kanelin kukkanen, omenan kukkasia, ruusunkukkasia, päivä-kakkaran, kielon kukkasia, vuokkojen ja syreenin kukkia tanssi kesäisellä niityllä. Niiden kimallus muuttui erivärisiksi keijuiksi.

Keijut tanssivat omaksi ilokseen, pienten tiukujen helistessä niiden kädessä niiden yhtyessä yhteiseen karkeloon, niiden tanssiessa ja pyöriessä niin, että pienet tiu'ut soivat. Puut pudottivat lehtensä, nekin tanssivat tiellä ja nurmikoilla. Tuuli puhalsi niihin lennätellen lehtiä edestakaisin, nekin tanssivat. Aurinko vielä ilmestyi heille kaikille.

Omenankukat uuvahtivat ja pudottivat terälehtensä maahan. Omenakukka eksyi, mutta tuuli saatteli sen emopuun syliin, johon se sulautui, nousisi ensi keväänä uudeksi puuksi. Samoin kävi syreenille, ruusulle, kielolle ja päivänkakkaroille.

Siihen tuli peikko ihmettelemään, minkä tähden kaikki keijut menettivät nimikkokukkansa. Keijut lentelivät ympärillä hämillään.

Niin saapui syksy ja routa, teki valkean vaipan maan pintaan. Maa huokaisi, olihan se tottunut kesän lämpimään, auringon paisteeseen, jota se toivoi vieläkin ja joka silloin tällöin tulikin maanpintaan asti. Talvi tuli ennen sitä, ja pakkas-

pojat ja tytöt saattelivat keijuja metsän suojaan omaan luolaansa lämpimään, missä ne nukkuivat talven yli. Keijut itkivät yhä kesää, ja kyyneleet tekivät polun keijuille, sulattivat roudan niiden tieltä.

Pakkaspojat ja tytöt puhalsivat tuulta ja lunta ihmisten nurkille, paleluttivat melkein kaiken, paitsi puita, jotka saivat kauniin hunnun oksilleen. Odotettiin vain talvea peikon ryömiessä maakoloonsa.

Lumet ja jäät tulivat, maan pintaan lumet, järviin jäät. Ja jääkeijut ilmestyivät pohjoisesta vihurituulen mukana liukastaen tiet ja pientareet. Lumi tuli ja valkovaippa peitti maan.

Joulupukki tuli ajallaan tuomaan lahjoja, ja jääkeijut tulivat mukaan. Niidenkin liikkuesssa pienet tiu'ut soivat helisten – ihmislapset eivät saattaneet aavistakaan, että kukkaiskeijut olivat mukana tuoden tuulahduksen kesää mukanaan. Myös keijujen tuoksu oli kanelin ja kukkasten tuoksu, kun ne tanssivat ihmisten ympärillä, jotka eivät huomanneet niitä. Tuoksun vain tunsivat ja ihmettelivät.

Pikkukuusi

Kerran eräänä jouluna kuusikauppias oli torilla myymässä kuusia, ja pikkukuusi oli eksynyt joukkoon. Kaikki suuret kuuset menivät kaupaksi, mutta pikkukuusi seiso i tai nojasi isompaan kuuseen, joka sekin myytiin. Kuuset menivät jouluksi koteihin. Ne koristeltiin ja lahjat laitettiin ympärille. Pikkukuusi nyhjötti maassa toime ttomana, ja se ajatteli: En kelpaa kellekään. Olen liian pieni, siksi viraton. Se koetti pöyhiste llä kuusenoksiaan.

Tuuli oli kova, oli pakkasta, ja lumihu taleita satoi pikkukuusen päälle. Se näytti oikein sievältä, vaikka olikin maassa. Juuri kun muut kuuset olivat päässeet koteihin, se seiso i vielä jouluaattonakin yksin torin laidassa.

Eräs mies kulki siitä ohi ja vei kuusen tytölleen. Tyttö oli sairaana, mikä oli ikävää, mutta hän odotti joulua siinä missä muutkin, kaikki maailman lapset eritoten. Nähtyään kuusen tyttö ilahtui ja sanoi: "Kyllä minä nyt paranen pian." Ja niin kuusi seiso i ympärillään hopeanauhansa, siniset ja punaiset, jotka kiilsivät ja hohtivat koko jouluillan ja yön sekä seuraavan viikon, niin kauan kuin kuusi oli tytön luona kotona.

Tyttö oli onnellinen, samoin kuin isä, joka oli voinut ilahduttaa sairasta lastaan. Ja arvata saattaa, kuka myös oli

Kirjassa Satumaa, sadun taikaa on monenlaisia satuja, kuten: tontuista, peikkoon, keijuun, pahaan haltijaan, eksynyt koiranpentu, tyttö ja taikasauva.

Yhteensä 48 sivua satuja, toivottavasti viihdytte lapset ja aikuiset kirjani parissa.

Kunnioittaen Helli Karimus, kirjailija

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi